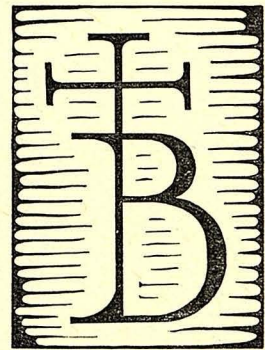

GOIGS A SANTA MARIA DE BINICANELLA

Titular del Monestir Benedictí del terme de Bunyola (Mallorca)

ORA
ET
LABORA

Si nostra gent tant confia
en Vós com de bé la clau,
*Gran Mare Santa Maria,
Binicanel·la salvau.*

Puix que com Mare Divina
pels monjos us hem amat,
no és estrany si això ens obliga
a que per llur comunitat,
demanem amb gran valia
per a tots ells, tot bé i pau.
Gran Mare...

Si, amb Jesús, Maria en vida
ja de sants fou exemplar,
què d'estrany si amb valentia
al pecador dona mà,
quan per pura covardia
en son pecat sempre cau!
Gran Mare...

I què dir del monjo en vida
de plena contemplació,
si en vida contemplativa
Ella sempre en fa major
de qui exemple ésser voldria
de pietat, que tant li escau!
Gran Mare...

És per això que amb Maria,
que n'és Font sempre d'amor,
tot ver monjo n'estaria
per a sempre amb gran fervor,
que és el que més posa en via
per rebre del cel la clau.
Gran Mare...

Si Maria n'és exemple
per Crist de forta virtut,
tot monjo a Binicanel·la
mai pel mal serà vençut,
i victoriós per Maria
fins a mort viurà en gran pau.
Gran Mare...

El monestir per Maria
s'és fet lloc de gran perdó,
quan ja n'ha arribat el dia
de pujar-hi el pecador,
ple de set que tant sentia,
per trobar en Déu la pau.
Gran Mare...

Puix que els monjos en llur vida
gran exemple ens han donat
de viure com Jesús crida
per tenir gran santedat,
visquem tots com tal vivia
vida en Crist sempre Sant Pau.
Gran Mare...

Ja que Déu la Tresorera
de tot do us ha nombrat,
protegiu Binicanel·la
en tota necessitat,
en salut i malaltia
sempre a tots vostra mà dau.
Gran Mare...

Quin gran bé a Binicanel·la
n'han fet els benedictins,
quan a Vós, qui en sou Font bella
de rics i grans dons divins,
ens han dit que com a Mare
us amàssim amb gran zel.
*Per això, gran Verge i Mare,
feis segur a tots el cel.*

Lletra: Mn. Miquel Bonnín i Forteza.

Música: Nativitat Torre i Santamaria, C.R.L.

Dibuixos: Joan Maimó i Vadell.

V/. Pregau per nosaltres, Santa
Maria de Binicanel·la.

R/. Perquè siguem dignes de les
promeses de Jesucrist.

PREGUEM

Déu i Pare nostre: intercedint la Verge Mare de Jesús i de la vida monàstica, us suplicam doneu als monjos de Binicanel·la la llum de l'Esperit, per a oferir sempre una escola de pregària i contemplació a tota l'Església mallorquina. Per Crist Senyor nostre. R/. Amén.

Tranquil

Si nos- tra gent tant con- fi - - a en Vós com de bé la clau,
 Gran Ma- re San- ta Ma- ri - - - - - a,
 Bi- ni- ca- ne- lla sal- va.
 Poix que com Ma- re Di- vi- na pels mon- jos us hem a- mat,
 no és es- trany si ai- xò ens o- bli- ga a que per llur co- mu- ni- tat,
 de- ma- nem amb gran va- li- a per a tots ells, tot bé i pau.
 Gran Ma- re San- ta Ma- ri - - - - - a,
 Bi- ni- ca- ne- lla sal- va.

NOTA HISTÒRICA

El qui fou Bisbe de l'Església mallorquina Rafel Alvarez, home impregnat de l'espiritualitat de Sant Bru i dels monjos de la Cartoixa, desitjava la fundació a Mallorca d'un monestir que fós hereu dels monjos cistercencs, cartoixans, jerònims i trapencs que honoraren durant segles la nostra Església local. Quan per Pasqua de 1966 el P. Benet Colombàs, monjo de Montserrat, li presentà el projecte de la fundació d'un monestir benedictí, aquell Bisbe va donar el seu beneplàcit. Amb les vespres del dia de Santa Cecília, el 22 de novembre de 1966, el P. Colombàs amb dos companys iniciava la vida comunitària, al casal de So N'Espases, vora l'antic monestir de La Real, que des de la dècada de 1230 va ser la primera casa benedictina de Mallorca, habitada pels monjos del Císter, branca de l'Orde Benedictina.

L'Abat Gabriel Brasó de Montserrat va donar el seu consentiment perquè el P. Colombàs fés la fundació, i l'Abat Celestí Gusi, que presidia la Congregació Benedictina de Subiaco, la va recomanar al P. Benno Gut, aleshores Abat Primat de l'Orde de Sant Benet, que l'acceptà sota la seva jurisdicció. Tots aquests tràmits permeteren l'existència jurídica del monestir, però trobar el lloc adequat no va ser fàcil. Finalment es va adquirir una finca a Son Servera i el Bisbe va erigir, en maig de 1967, la Societat d'Amics dels Monjos de Binicanella, a fi de que un bon grup de simpatitzants col·laboràs estretament en la consolidació del monestir. Aquest pogué ser inaugurat oficialment el dia 11 d'octubre de 1967, festa de la Maternitat Divina de Maria, la qual fou proclamada titular del monestir; va beneir-lo, en nom del Bisbe, el Vicari General Guillem Fiol. Era el Vè. aniversari de l'obertura del Concili Vaticà II, que en el seu decret «Ad Gentes» havia afirmat que tota Església local, per a tenir una plenitud, hauria de veure créixer dins ella la vida monàstica. El P. Paulus Gordan, Secretari General de la Confederació Benedictina, que vingué repetides vegades a encoratjar la fundació de Binicanella, va insistir sempre en aquesta línia.

En 1972 el nou Bisbe de Mallorca, Teodor Übeda, va animar el trasllat del monestir a un lloc més avinent per als habitants de Ciutat. El 18 de desembre de 1972 es va adquirir una nova finca vora Bunyola. El nom de Binicanella, que ja havia estat imposat a les terres de l'antic lloc monàstic de Son Servera, propi d'aquella zona a l'Edat Mitjana, va ser conservat, ja que es traslladava el monestir i la seva comunitat. Després de la construcció del nou edifici dels monjos, el Bisbe Teodor Übeda va beneir l'oratori i la casa el dia 16 de febrer de 1974. El febrer de 1975 el P. Remberç Weakland, Abat Primat de l'Orde de Sant Benet, visità Binicanella acompanyat del P. Cassià Just, Abat de Montserrat, que des de llavors és el Superior immediat de Binicanella, com a Vicari de l'Abat Primat sobre el monestir. Al P. Colombàs l'havia succeït el Germà Llorenç Julià com a segon Prior de Binicanella, i després, el P. Basili Girbau, monjo de Montserrat, que ha obert el monestir a l'acollida ecumènica; fruit d'aquest servei eclesial, un moviment Evangèlic d'Alemanya, amb l'impuls del Pastor Dietrich Hillebrand, ha restaurat l'antiga tafona, construcció que sembla de finals del segle XVI, on hi haurà la nova església. També hem de recordar que pel desembre de 1976 es va instituir a Binicanella l'Oblatura Benedictina, que vol ser espai de participació i comunió en torn del monestir.

La imatge de Santa Maria de Binicanella, poc temps després de la inauguració del monestir, va presidir el pati interior, recollint l'oració de la comunitat. Traslladat el monestir al terme de Bunyola, l'estàtua de la Mare de Déu va ser col·locada a l'entrada principal, per a rebre tots aquells que s'acosten a Binicanella a aprendre de la seva escola de treball i oració, segons la Regla de Sant Benet.

Els Amics de Binicanella